

HVĚZDY
FOTBALOVÉHO
HRŠTĚ

VAN DIJK

FRAGMENT

HARRY CONINX

Hvězdy fotbalového hřiště Van Dijk

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Harry Coninx
Hvězdy fotbalového hřiště – Van Dijk – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Tato kniha je beletrizovanou biografií popisující některé z klíčových milníků dosavadní kariéry Virgila van Dijka.

Některé události zde popsané jsou založené na představivosti autora a pravděpodobně zcela neodrážejí to, co se skutečně odehrálo.

HVĚZDY FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

VIRGIL VAN DIJK

HARRY CONINX

FRAGMENT

Byla jednou jedna kniha... a jakmile ji dočetli, skončila zastrčená v knihovně. Tak to ale skončit nemusí!

Pošlete ji dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

*Pro mého psa Chestera,
který je stejně velký jako Virgil
a taky stejně dobře brání.*

OBSAH

1. Králové Evropy	9
2. Růstový spurt	15
3. Willem II	19
4. Sny u nádobí	22
5. Groningen	27
6. Útočný obránce	33
7. Hrdinové	39
8. „Možná bys tu teď už nebyl“	42
9. Rekonvalescence	48
10. Staří přátelé, nové plány	51
11. Rozhodování	55
12. Celtic	59
13. Střet s realitou	64
14. Vyloučení	68
15. Skvělý výsledek	74
16. Hovor ze Southamptonu	77
17. Povolání	80

18. Svatý Virgil.	84
19. Virgilova pomsta	88
20. Rekordní přestup	93
21. Snový debut	97
22. Šance na titul.	101
23. Jsme vám v patách	106
24. Nemožné	110
25. Nejlepší hráč v Evropě	116
Jak dobře znáte Virgila van Dijka?	123
Klubová časová osa Virgila van Dijka	125

I

KRÁLOVÉ EVROPY

*Červen 2019, Wanda Metropolitano, Madrid, Španělsko
Finále Ligy mistrů, Tottenham versus Liverpool*

Když Virgil zvedl hlavu a rozhlédl se, zářivě bílá barva dresů Tottenhamu mu málem vypálila oční sítnici.

V tunelu na stadionu Atlético Madrid Wanda Metropolitano kolem sebe viděl Kanea, Eriksena, Llorise a další persony. Všechno to byli soupeři, o kterých před mnoha a mnoha lety, když hrál ve Willemu II, jen snil.

Při tom pomyšlení se mu málem zatočila hlava, a tak se snažil soustředit na to, co říká jeho kapitán.

„Kluci, pojďme do toho! Letos to dokážeme!“ burcoval hráče Jordan Henderson.

Všem ostatním v tunelu Virgil připadal jako obvykle uvolněný, ale ve skutečnosti měl na-prosto stažený žaludek. Zoufale si přál urvat finále pro sebe, pro svůj tým a pro desítky tisíc fanoušků Liverpoolu, kteří čekali venku.

Joël Matip, Virgilův kolega ze stoperské dvojice, se ohlédl přes rameno a nepatrně na něj kývl. Virgil ho obdařil letmým úsměvem a odhodlaně vykročil směrem k hřišti.

Před dvanácti měsíci prohrál Liverpool finále s Realem Madrid 1:3. Nyní ale byli právě v Madridu a měli další šanci vyhrát Ligu mistrů.

Po chvíli se stadionem rozezněla známá hymna prestižní soutěže a o pár okamžiků později už se ozval hvizd rozhodčího a Virgil se poprvé dotkl míče. Byl to elektrizující pocit a nervozita z něj okamžitě spadla.

Netrvalo dlouho a Virgil ve vzduchu zahlédl míč, ke kterému se v plné rychlosti rozběhl. Stejným směrem viděl řídit se bílý dres. Hráč Tottenhamu byl rychlý, ale Virgil byl ještě rychlejší. Zapojil všechny svaly v těle, aby se vymrštil do vzduchu a odhlavičkoval míč přímo ke svému spoluhráči.

Když bezpečně dopadl zpátky na zem, ohlédl se na hráče, kterého ve vzdušném souboji právě porazil. Nad číslem na jeho dresu zářila čtyři písmena:

KANE

Když obrátil svou pozornost zpět ke hře, všiml si, jak jeho spoluhráč Sadio Mané vmanévroval s míčem do šestnáctky. Sadio se prodrál blíž k brance a odcentroval, míč ale zablokoval Sissoko.

Ze svého místa Virgil neviděl, jak míč Sissoka zasáhl, ale neuniklo mu, že všichni jeho spoluhráči signalizují rozhodčímu hru rukou.

Instinktivně proto také rozmáchl a zadíval se na sudího.

PENALTA!

Virgil povzbudivě zakřičel na Salaha, právě egyptský útočník totiž přistoupil k míči a chystal se ujmout penalty. Spolu se všemi fanoušky na stadionu i těmi, kteří zápas sledovali doma, Virgil zadržel dech.

Salah míč napálil doprava a ten kolem Llorise proletěl až do sítě. Fanoušci Liverpoolu byli na nohou a slavili rychlé vedení. Liverpool, motivován povzbuzenými fanoušky, sevřel soupeře do kleští, ale Tottenham se nevzdával. Pro obránce, jakým byl Virgil, šlo o ideální zápas. Vyhrál každý souboj, zablokoval každou střelu a ve vzduchu porazil každého hráče Tottenhamu.

Do poločasu už další gól nepadl. Trenér Liverpoolu Jürgen Klopp toho o přestávce v šatně moc nenamluvil. Věděl, že jeho hráči chápou důležitost zápasu a že jeden gól prostě nestačí.

Když se hráči vrátili na hřiště, Tottenham získal převahu na míči a Virgila důkladně prověřoval. Když se k němu rozběhl Hung-Min Son, musel vynaložit veškerou svou sílu a rychlost, aby ho ubránil.

Pak, jen o několik minut později, dopadl míč ve vápně k Lucasi Mourovi. Virgil se stihl jen otočit a sledovat, jak útočník Tottenhamu vypálil na liverpoolskou branku.

Alisson se vrhl po balonu a podařilo se mu ho vyškrábnout do bezpečí. Virgilovým tělem se rozlila úleva a zhluboka se nadechl. Pořád to můžou dokázat.

Deset minut před koncem zápasu Liverpool vybojoval rohový kop. Virgil dostal od trenéra souhlas, aby se s Matipem přesunuli před branku soupeře. Míč kdosi odhlavičkoval do vzduchu a Virgil viděl, jak se blíží k němu. Zaklonil se a pokusil se ho z voleje napálit na branku.

Míč ale úplně minul a na zlomek vteřiny se mu kvůli té chybě sevřelo srdce.

Nebyl však čas příliš se nad tím zamýšlet, protože balón už byl znovu ve vzduchu.

Virgil se k němu znovu vrhl a zoufale se ho snažil procpat zpět do pokutového území. Ucítil kontakt míče s hlavou, a když se ohlédl, uviděl ho přímo u nohou střídajícího Divocka Origiho.

Belgický útočník se otočil a umístil míč nechy-
tatelně k tyči.

GÓÓÓOL!

Virgil oslavně rozhodil rukama a rozběhl se
k rohovému praporku.

Stadion explodoval jásotem desítek tisíc fa-
noušků Liverpoolu, kteří se vydali tým do Mad-
ridu podpořit. O chvíli později bylo vše stvrzeno:
Liverpool vyhrál 2:0 a ovládl Ligu mistrů.

Virgil pobíhal po hřišti, objímal se se spolu-
hráči a sdílel opojné okamžiky s fanoušky. Usmí-
val se u toho od ucha k uchu a naplno se snažil
nasát atmosféru, aby si tyto chvíle zapamatoval
do konce života.

Byl srdcem nejlepšího týmu v Evropě. Liver-
pool se stal šampionem Ligy mistrů, a co se týče
Virgila, ten teprve začínal.

2

RŮSTOVÝ SPURT

Červen 2008

Virgilův rodný dům, Breda, Nizozemsko

„Mami, vážně si nemyslím, že můžu jít.“ Virgil ležel natažený na pohovce a nešťastně sténal. Se svými 193 centimetry zaplnil celou dvoumístnou pohovku, i když byl schoulený.

Hellen se vyklonila zpoza dveří a starostlivě se na svého dospívajícího syna podívala. Den za dnem ho už několik posledních měsíců sledovala, jak znepokojivě rychle roste.

Když si poprvé stěžoval na pulzující bolesti nohou, myslela si, že se ten večer jen snaží zbavit svých povinností nebo vyhnout úklidu pokoje.

Rychle si ale uvědomila, že tomu tak není, když vynechal jeden z tréninků ve Willemu. Hraní fotbalu – a jeho pozice v rezervním týmu stejnojmenného klubu – pro něj znamenalo všechno. Pokud vynechal trénink, bolesti musely být nesnesitelné.

„Vím, že to bolí, Virgi, ale růstová bolest nakonec vždycky pomine. Brzy to přejde. Tedy pokud neplánuješ, že nám jednoho dne prorazíš i střechu!“

Virgil byl příliš zaneprázdněný snahou upravit si polohu na gauči, než aby na mámu dokázal reagovat. Udělal by cokoli, aby našel pozici, která by zastavila tu tupou bolest v kostech.

„Možná bude nejlepší, když si pár dní odpočineš.“

Při matčiných slovech se Virgil slabě zajíkl. Čím déle vynechával trénink ve Willemu, tím byl nervóznější.

Ještě předtím, než musel podstoupit tu hroznou pauzu, slyšel zvěsti, že trenéra Edwina Hermanse příliš nepřesvědčil o svém potenciálu. Jeden z trenérů dokonce Virgilovi naznačil, že podle Edwina má příliš mnoho „limitujících faktorů“. A kromě toho se Virgilovi prostě stýskalo po kopání do balónu. Kdyby mohl, dělal by to každou minutu každého dne.

Matčin hlas ho vrátil do reality.

„Můžeš se na chvíli postavit, Virgi? Možná zavolám doktorovi a řeknu mu, co a jak. Chtěl, abych mu dala vědět, jestli stále tak rosteš.“

Virgil se s trhnutím postavil na nohy. Tyčil se nad svou matkou, která ze stolu zvedla krejčovský metr. Vylezla si na pohovku, opatrně přitiskla metr k synovu dlouhému tělu a uhladila mu u toho kudrlinky na temeni hlavy.

Když se jí konečně podařilo ho změřit, podívala se na číslo a nemohla uvěřit vlastním očím. Zamžourala na metr v naději, že když se na něj bude dívat dostatečně dlouho, čísla se možná změní.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Hvězdy fotbalového hřiště - Van Dijk.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.